

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 6Cpr/1/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613201040
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Frigová
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2021:8613201040.29

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudkyňou JUDr. Annou Frigovou v spore žalobkyne R. Z., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom O. 4, XXX XX Y., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Ivom Babjakom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, IČO: 42 227 534 proti žalovaným 1/ Ing. X. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. W. XXX/XX, XXX XX M., štátna občianka SR, zastúpenej JUDr. Jánom Škrabom, advokátom, so sídlom Sov. hrdinov 200, 089 01 Svidník a 2/ GURMÁN - AKTIV, s.r.o., so sídlom Bitúnková 13, 940 01 Nové Zámky, IČO: 44 693 532, o zaplatenie 1 813,62 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná 1/ je povinná zaplatiť žalobkyni sumu 1 813,62 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 392,64 eura od 1.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 392,64 eura od 1.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 243,06 eura od 1.2.2013 do zaplatenia a zo sumy 785,28 eura od 1.2.2013 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobu proti žalovanému 2/ zamietá.
- III. Žalobkyni priznáva proti žalovanej 1/ náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.
- IV. Žalovanému 2/ nepriznáva proti žalobkyni náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou pôvodne len proti žalovanej 1/ domáhala zaplatenia sumy 1 813,62 eur s príslušenstvom. Žalobu odôvodnila tým, že od 1.1.2007 bola v pracovnom pomere so žalovanou na základe pracovných zmlúv zo dňa 29.12.2006, 28.12.2007, 31.12.2008, 31.12.2009, 30.12.2010 a 31.5.2011. Žalovaná jej prestala vyplácať mzdu za vykonanú prácu od októbra 2012 a z tohto dôvodu bola nútená so žalovanou okamžite skončiť pracovný pomer podľa § 69 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Jej pracovný pomer so žalovanou takto skončil dňa 20.12.2012. V liste, ktorým skončila pracovný pomer, žiadala od

6Cpr/1/2013

-2-

žalovanej aj náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov. Keďže žalovaná jej náhradu mzdy nevyplatila, požiadala ju listom zo dňa 13.2.2013 o vyčíslenie priemerného hodinového a mesačného zárobku. Žalovaná jej však vyčíslenie neposlala. Priemerný zárobok preukazuje Prehľadom vymeriavacích základov. Podľa pracovnej zmluvy zo dňa 31.5.2011 bola u žalovanej zaradená ako predavačka. Jednalo sa o výkon práce spojenej s hmotnou zodpovednosťou, na ktorú je potrebné odborné vzdelanie. Podľa charakteristiky stupňov náročnosti pracovných miest, ktorý je prílohou Zákonníka práce, musela byť zaradená najmenej do druhého stupňa

náročnosti práce s koeficientom 1,2 minimálnej mzdy. Jej priemerná mesačná mzda v 3. kvartáli roku 2012 dosiahla 313,33 eura a nedosiahla hodnotu minimálnej mzdy. Minimálna mesačná mzda v roku 2012 podľa nariadenia vlády SR č. 343/2011 Z. z. zo dňa 1.1.2012 bola v druhom stupni náročnosti pracovných miest vo výške 392,64 eura. Na základe uvedeného jej žalovaná dlhuje za mesiac október 2012 mzdu v sume 392,64 eura, za mesiac november 2012 mzdu v sume 392,64 eura, za mesiac december od 1.12. do 20.12.2012 - 13 pracovných dní mzdu v sume 243,06 eura. Celkom jej teda na mzde žalovaná dlhuje sumu 1 028,34 eura. Zároveň si uplatňuje aj odstupné za dva mesiace v zmysle § 69 ods. 4 Zákonníka práce v sume 785,28 eura.

2. Žalovaná 1/ v odpore - vyjadrení zo dňa 6.5.2013 uviedla, že pokiaľ ide o mesačnú mzdu, minimálna mzda za mesiac október až november 2012 bola 654,40 eura a za mesiac december 2012 za odpracovaných 13 dní je 202,54 eura, čo spolu činí 856,94 eura. Minimálna mzda v roku 2012 činila 327,20 eura. Uviedla tiež, že základnú mzdu v uvedenej sume žalobkyni uhradí po právoplatnom ukončení súdneho sporu. Pokiaľ ide o stupeň náročnosti, ktorý podľa vládneho nariadenia SR č. 343/2011 Z. z. písm. b) činí vo výške 1,2 násobku, tento žalobkyni nepatrí, pretože nemala uzatvorenú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Na základe Zmluvy o predaji podniku zo dňa 19.9.2012 všetky záväzky vrátane pracovnoprávných prešli na kupujúceho v zmysle ustanovení Obchodného zákonníka a Zákonníka práce. Z týchto dôvodov navrhla, aby ju súd zaviazal uhradiť mzdu za mesiac október 2012 vo výške 327,20 eura, za mesiac november 2012 vo výške 327,20 eura a za mesiac december 2012 vo výške 202,55 eura za 13 odpracovaných dní s 8,75 % úrokom z omeškania ročne a v prevyšujúcej časti žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. V spore súd rozhodol rozsudkom č. k. 6Cpr/1/2013-57 zo dňa 11.2.2014, ktorým zaviazal žalovanú 1/ zaplatiť žalobkyni sumu 1 813,62 eura s požadovaným úrokom z omeškania a trovy konania. Proti uvedenému rozsudku žalovaná v zákonnej lehote podala odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 1CoPr/3/2014-70 zo dňa 29.5.2014 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 6Cpr/1/2013-85 zo dňa 28.5.2015 súd pripustil, aby do konania vstúpil na strane žalovanej ako ďalší žalovaný 2/ a to spoločnosť TEMPORAL, s.r.o., Centrálna 694, 089 01 Svidník, IČO: 46 687 793.

5. Na pojednávaní dňa 15.10.2015 súd pripustil zmenu žaloby takto: Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni sumu 1 813,62 eura s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 392,64 eura od 1.12.2012 do zaplatenia, zo sumy 392,64 eura od 1.1.2013 do zaplatenia, zo sumy 243,06 eura od 1.2.2013 do zaplatenia a zo sumy 785,28 eura od 1.2.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

6Cpr/1/2013

-3-

6. Žalovaná 1/ podnikala pod obchodným menom Ing. Dana K. - X., miesto podnikania D. W. XXX/XX, XXX XX M., R.: XX XXX XXX, od 1.5.2000 do 22.4.2016, čo je zrejme z výpisu zo Živnostenského registra Okresného úradu Svidník zo dňa 30.5.2018. Preto žalovaná 1/ vystupuje v tomto konaní od 23.4.2016 už ako fyzická osoba.

7. Z uznesenia tunajšieho súdu č.k. 6Cpr/1/2013-178 zo dňa 9.11.2018 je zrejme, že súd pokračoval v konaní s právnym nástupcom pôvodného žalovaného 2/ TEMPORAL, s.r.o., Centrálna 694, 089 01 Svidník, IČO: 46 687 793, spoločnosťou GURMÁN - AKTIV, s.r.o. Bitúnková 13, 940 01 Nové Zámky, IČO: 44 693 532, pretože pôvodný žalovaný 2/, spoločnosť TEMPORAL, s.r.o., Centrálna 694, 089 01 Svidník, IČO: 46 687 793, zanikla dňom 26.1.2018 v dôsledku zlúčenia a všetky práva a povinnosti pôvodného žalovaného 2/ prešli dňom 27.1.2018 na spoločnosť GURMÁN - AKTIV, s.r.o., Bitúnková 13, 940 01 Nové Zámky, IČO: 44 693 532, čo je zrejme z výpisu z Obchodného registra Okresného súdu Prešov.

8. Je potrebné uviesť, že jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti TEMPORAL, s.r.o., Centrálna 694, 089 01 Svidník, IČO: 46 687 793 bola od 12.6.2012 do 15.1.2013 Ing. X. K., teda žalovaná 1/. Od 16.1.2013 do 26.1.2018 bola spoločníčkou tejto spoločnosti Renáta J. a od 16.1.2013 do 28.3.2013 a od 29.3.2013 do 26.1.2018 bola jej konateľkou.

9. Súd vykonal dokazovanie pracovnými zmluvami zo dňa 29.12.2006, 28.12.2007, 31.8.2008, 31.12.2008, 31.12.2009, 30.12.2010, 31.5.2011, listom žalobkyne zo dňa 19.12.2012, ktorým žalobkyňa ukončila so žalovanou 1/ pracovný pomer podľa § 62 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, potvrdením zamestnávateľa na účely nároku na dávku v nezamestnanosti zo dňa 7.1.2013, zmluvou o predaji podniku uzatvorenej medzi žalovanou a spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o. zo dňa 19.9.2012, vrátane príloh č. 1 až 5, potvrdením žalovanej 1/ o dobe zamestnania pre účely nemocenského poistenia zo dňa 7.1.2013, potvrdením o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti o preddavkoch na daň, o daňovom bonuse na vyživované deti za obdobie 2012 zo dňa 21.1.2013, pracovnou zmluvou zo dňa 12.2.2013, zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 3.10.2012, odpoveďou Mesta Svidník zo dňa 27.11.2017, správou Sociálnej poisťovne, pobočka Svidník zo dňa 28.11.2017, správou zdravotnej poisťovne Dôvera zo dňa 28.11.2017, správou Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. pobočka Svidník zo dňa 6.12.2017, výsluchom žalobkyne a žalovanej 1/ a zistil tento skutkový stav:

10. Z pracovnej zmluvy zo dňa 29.12.2006 uzatvorenej medzi zamestnávateľom Ing. Dana K. - X., so sídlom D. W. XXX/XX, XXX XX M. a žalobkyňou súd zistil, že žalobkyňa pracovala u žalovanej 1/ od 1.1.2007 s druhom práce predavačka na dobu určitú do 31.12.2007. Mzdové podmienky boli určené v sume 7 600,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou uzatvorenou medzi stranami zo dňa 28.12.2007 bol uzatvorený pracovný pomer taktiež na dobu určitú od 1.1.2008 do 31.12.2008. Mzdové podmienky boli určené 8 100,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2008 bol uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 1.1.2009 do 31.12.2009. Mzdové podmienky boli určené 8 902,- Sk mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.12.2009 bol uzatvorený pracovný pomer na dobu určitú od 1.1.2010 do 31.12.2010. Mzdové podmienky boli určené 295,49 eura
6Cpr/1/2013

-4-

mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 30.12.2010 bol uzatvorený pracovný pomer od 1.1.2011 do 31.5.2011 s druhom práce predavačka. Mzdové podmienky boli určené 307,70 eura mesačne. Pracovnou zmluvou zo dňa 31.5.2011 bol uzatvorený pracovný pomer od 1.6.2011 na dobu neurčitú s druhom práce predavačka. Mzdové podmienky boli určené 317 eur mesačne.

11. Z listu zo dňa 19.12.2012 súd zistil, že žalobkyňa ukončila so žalovanou 1/ pracovný pomer podľa § 62 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodu, že žalovaná jej nevyplatila mzdu za mesiac október 2012 splatnú do 30.11.2012 ani do 19.12.2012. Žalovaná 1/ okamžité skončenie pracovného pomeru prevzala osobne dňa 20.12.2012.

12. Z potvrdenia zamestnávateľa o zamestnaní zo dňa 7.1.2013 súd zistil, že žalovaná 1/ potvrdila žalobkyňi, že táto bola u nej zamestnaná na základe pracovného pomeru, ktorý trval od 6.6.2005 do 20.12.2012. Zároveň uviedla vymeriavacie základy na platenie poistného na poistenie v nezamestnanosti za rok 2009, 2010, 2011 a 2012.

13. Zo zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi žalovanou 1/ a spoločnosťou TEMPORAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičova 431/2, 089 01 Svidník, IČO: 46 687 793 súd zistil, že žalovaná previedla na uvedenú spoločnosť vlastnicke právo k veciam, iné práva a majetkové hodnoty, ktoré slúžia na prevádzkovanie jej podniku a to: dlhodobý hmotný majetok (najmä budovy, stavby, stroje, prístroje, zariadenia, automobily a iné dopravné zariadenia), dlhodobý nehmotný majetok uvedený v prílohe č. 1 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012, zásoby materiálov a výrobkov uvedené v prílohe č. 2 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012, pohľadávky uvedené v prílohe č. 5 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012 a záväzky v prílohe č. 6 tejto zmluvy podľa stavu ku dňu 30.9.2012 a to za sumu 5 000 eur. Zmluva bola uzavretá dňa 19.9.2012.

14. Zo zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 3.10.2012 súd zistil, že žalovaná previedla obchodný podiel spoločnosti TEMPORAL, s.r.o. na nadobúdateľa L. za kúpnu cenu 15 000 eur.

15. Z potvrdenia o dobe zamestnania pre účely nemocenského poistenia zo dňa 9.1.2013 vyplýva, že žalovaná 1/ vydala žalobkyňi potvrdenie o tom, že pracovala u nej od 6.6.2005 do 20.12.2012 a ku dňu rozviazania pracovného pomeru jej boli započítané pre účely nemocenského poistenia ako doba zamestnania celkom 7 rokov a 199 dní.

16. Z potvrdenia o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti o preddavkoch na daň, o daňovom bonuse na vyživované deti za rok 2012 je zrejmé, že žalovaná 1/ vypracovala potvrdenie o úhrne zúčtovaných a vyplatených príjmov pre žalobkyňu za zúčtované a vyplatené obdobie mesiacov január až december 2012.

17. Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní trvala na podanej žalobe, uviedla, že žalovaná 1/ stále meškala s vyplatením mzdy, ktorú jej nakoniec doplatila, ale za mesiac október 2012 jej nevyplatila mzdu vôbec. Stále jej len sľubovala, že jej mzdu zaplatí, ale nestalo sa tak. Dňa 7.11.2012 jej žalovaná oznámila, že ona už nie je vlastníčkou predajne. Dožadovala sa preto rozviazania pracovného pomeru so žalovanou, aby sa mohla zaevidovať na úrade práce, žalovaná jej tento doklad odmietla dať. V sobotu dňa 27.10.2012, keď robili

6Cpr/1/2013

-5-

inventúru s kolegyňami, nevedeli nič o prípadnom predaji podniku a v pondelok prišla žalovaná 1/ s tým, že predajňu zatvára, že to predáva inej osobe. Pracovala ešte do 7.11.2012, potom sa im predstavila nová majiteľka a povedala, že ona preberá predajňu od žalovanej. Potom asi tri, štyri dni bola pri novej majiteľke na pár hodín a potom už prestala pracovať. Dňa 19.12.2012 sa rozhodla, že podá okamžité skončenie pracovného pomeru, aby sa mohla ísť nahlásiť na úrad práce. Žalovaná 1/ prevzala okamžité skončenie pracovného pomeru na nasledujúci deň.

18. Žalovaná 1/ pri výsluchu uviedla, že ako fyzická osoba podnikala od 1.5.2000, prevádzkovala predajňu drogérie. Žalobkyňa u nej pracovala od 1.8.2008 v pracovnom pomere na základe pracovnej zmluvy. Dňa 19.9.2012 uzavrela zmluvu o predaji podniku s s.r.o. TEMPORAL, v ktorej ona bola jedinou spoločníčkou a konateľkou, pretože sa chcela transformovať z fyzickej osoby na právnickú. Podľa tejto zmluvy všetky práva a povinnosti ako aj zamestnanci prešli na novovzniknutú firmu. Dňa 7.11.2012 túto spoločnosť predala pani J., ktorá začala v tom čase podnikáť. Podľa nej dňa 1.10.2012 sa žalobkyňa stala zamestnankyňou s.r.o. TEMPORAL a ona tým pádom nie je povinná vyplatiť žalobkyňi podľa žaloby mzdu, prípadne odstupné. O týchto zmenách žalobkyňu informovala koncom októbra 2012. Počas mesiaca október 2012 jej pridelovala prácu, nakoľko ona nerozlišovala fyzickú a právnickú osobu. Termín na vyplatenie mzdy za mesiac október 2012 bol 20.11. a keďže dňa 7.11.2012 predala podnik, tak žalobkyňi už mzdu nevyplatila. Okamžité skončenie pracovného pomeru od žalobkyne prevzala dňa 20.12.2012 ako podnikateľ - fyzická osoba a je pravda, že aj všetky požadované potvrdenia pri ukončení pracovného pomeru vyplnila a podpísala ako podnikateľ - fyzická osoba. V súčasnosti má živnosť od apríla 2013 prerušenú. Potvrdila tiež, že aj registračná pokladnica po 19.9.2012 bola prihlásená na jej fyzickú osobu, ale že žalobkyňa robila pre firmu TEMPORAL a ona nebola povinná dávať jej novú pracovnú zmluvu. Na otázku, či oznámila predaj podniku v oblasti pracovnoprávných vzťahov Sociálnej poisťovni, pobočke Svidník, resp. zdravotnej poisťovni a daňovému úradu, uviedla, že si nepamätá. Taktiež si nepamätala, či jej bola vyplatená kúpna cena 5 000 eur spoločnosťou TEMPORAL.

19. Pôvodne právny zástupca žalovanej 2/ uviedol, že sa stotožňuje s názorom právneho zástupcu žalobkyne a nesúhlasí, že žalovaná 2/ má byť zaviazaná na úhradu mzdy. Má za to, že zmluva o predaji podniku bola len účelová, nebola žiadnym spôsobom naplnená, to znamená, neboli prehlásené pracovnoprávne vzťahy, čo sa dá zistiť zo sociálnej poisťovne, zamestnanci neboli oboznámení s prevodom podniku v zmysle Zákonníka práce. Veritelia a dlžníci neboli v zmysle § 476 Obchodného zákonníka, ktorý pojednáva o zmluve o predaji podniku, žiadnym spôsobom oboznámení s prevzatím záväzkov a postúpením pohľadávok. Žalovaná 1/ aj naďalej fungovala po uzavretí zmluvy o predaji podniku, riadne tovar nakupovala, ďalej predávala v tej istej predajni, o čom predložil fakturácie spoločností, ktoré dodávali do tejto drogérie tovar, ide o spoločnosti APL plus, s.r.o., Čutka spol. s r.o. a Fifti-Fifti s.r.o. Žalovaná 1/ svoje záväzky aj voči ostatným veriteľom uznáva, o čom svedčí aj zápisnica z trestného konania, kde bolo podané JUDr. Igorom N. trestné oznámenie vo veci prečinu poškodzovania, resp. znevýhodňovania veriteľa, ktorého sa mala dopustiť žalovaná 1/, pričom z uznesenia vyplýva, že žalovaná 1/ uviedla, že uvedené faktúry uhradí hneď, ako bude mať dostatok finančných prostriedkov. Z týchto dokladov vyplýva, že zmluva o predaji podniku bola len fiktívna, účelová a nedošlo k jej naplneniu, jednoducho podľa jeho názoru žiadny predaj podniku sa neuskutočnil.

7Cpr/1/2013

-6-

20. Právny zástupca žalobkyne uviedol, že predaj podniku je upravený v § 476 a nasl. Obchodného zákonníka. Z dôvodu náročnosti úpravy ochrany záujmu účastníkov zmluvy a najmä tretích osôb má významná časť ustanovení upravujúcich zmluvu o predaji podniku kogentnú povahu. Medzi ne patrí aj ustanovenie § 480 upravujúce práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov. Prechod práv a povinností vyplývajúcich z týchto vzťahov podrobnejšie upravuje § 28 a nasl. Zákonníka práce. Podľa zmluvy o predaji podniku účinné od 19.9.2012 zamestnávateľom žalobkyne sa mala stať spoločnosť TEMPORAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičova 431/2, Svidník. Zo zmluvy vyplýva, že predávajúcim bola žalovaná 1/ a kupujúcim bola spoločnosť TEMPORAL, s.r.o., kde jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti bola Ing. X. K., teda žalovaná 1/. Podľa § 29 Zákonníka práce žalovaná bola povinná už dňa 19.8.2012 informovať žalobkyňu o pripravovaných zmenách. Túto svoju povinnosť si žalovaná 1/ nespĺnila. Od 19.9.2012 bola žalobkyňi povinná platiť mzdu spoločnosť TEMPORAL, s.r.o., nakoľko odvtedy sa mala stať zamestnávateľom žalobkyne. Túto povinnosť si spoločnosť TEMPORAL nespĺnila, lebo žalobkyňi mzdu za mesiac september 2012 vyplatila žalovaná 1/ osobne a žalobkyňa jej podpísala prevzatie výplaty. Voči žalobkyňi ako zamestnávateľ aj naďalej vystupovala žalovaná 1/, ktorá jej pridelovala prácu. V októbri 2012 žalovaná 1/ žalobkyňi ako aj ostatným zamestnankyniam nariadila vykonať inventúru. Keď v novembri 2012 žalobkyňa ako aj ostatné jej kolegyne nedostali mzdu za mesiac október a začali sa informovať u žalovanej 1/, prečo nedostali výplatu, žalovaná 1/ im oznámila, že peniaze dostanú, keď predá podnik. Keď mzdu za mesiac október žalobkyňa nedostala ani do 15.12.2012, ukončila u žalovanej 1/ pracovný pomer okamžitým skončením podľa § 69 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Žalobkyňa je presvedčená, že žalovaná 1/ tým, že prevzala skončenie pracovného pomeru od žalobkyne ako aj od ostatných zamestnancov, potvrdila, že sú jej zamestnankyne. Taktiež žalovaná 1/ vystavila žalobkyňi potvrdenia zo dňa 7.1.2013, 9.1.2013 a 21.1.2013, v ktorých vyslovene uvádza, že žalobkyňa u nej pracovala od 20.8.2008 do 20.12.2012. Dokonca aj v odpore proti platobnému rozkazu žalovaná 1/ uvádza, aby ju okresný súd zaviazal uhradiť mzdu za mesiac október až december 2012. V odpore uznáva, že žalobkyňa bola u nej zamestnaná do 20.12.2012 a preto je povinná jej zaplatiť aj mzdu do 20.12.2012. Na jednej strane je tu zmluva o predaji podniku zo dňa 19.9.2012, ktorú žalovaná 1/ v tajnosti držala u seba a neinformovala o nej žalobkyňu, na druhej strane správanie sa žalovanej 1/, ktorá vyplatila mzdu žalobkyňi aj za obdobie 20.9.2012 do 30.9.2012, nespĺnila si povinnosť uloženú v § 20 Zákonníka práce a povinnosti vyplývajúce zo smernice Rady 2001/23/ES KAPITOLA III, článok 7, k žalobkyňi sa správala až do 20.12.2012 ako k svojej zamestnankyni a žalovaná 1/ až do 24.4.2013 podnikala ďalej pod obchodným názvom Ing. Dal.ÉRIA. Takýmto správaním sa žalovanej 1/ nedošlo k naplneniu článku III bod 3.3 zmluvy o predaji podniku zo dňa 19.9.2012, že na kupujúceho sa prevádzajú aj všetky práva a povinnosti predávajúceho vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov so zamestnancami predávajúceho. Preto zmluva o prevode podniku zo dňa 19.9.2012 v časti prevodu všetkých práv a povinností predávajúceho vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov je neplatná, nakoľko žalobkyňa zostala aj pri predaji podniku zamestnankyňou žalovanej.

21. Právny zástupca žalobkyne po zrušujúcom uznesení na pojednávaní uviedol, že naďalej trvá na podanej žalobe a stále zastáva názor, že plniť by mala žalovaná 1/ R.. K. a stotožňuje sa s názorom uvedeným v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 20CoPr 2/2014-96, ktorý rozhodoval v identickej veci. Opätovne poukazuje na skutočnosť,
7Cpr/1/2013
-7-

že žalobkyňa vykonala v októbri, novembri až do 20.12.2012 prácu pre žalovanú 1/, resp. žalovaného 2/ a za uvedené mesiace jej doteraz nebola vyplatená mzda za vykonanú prácu. Rozhodnutie, či mzdové nároky žalobkyne za mesiac október, november do 20.12.2012 uhradia solidárne obidvaja žalovaní, ponecháva na rozhodnutí súdu.

22. Právny zástupca žalovanej 1/ uviedol, že trvá na všetkých doterajších vyjadreniach a navrhuje, aby súd žalobu žalobkyne zamietol z dôvodu, že žalovaná 1/ nie je pasívne vecne legitimovaná v tomto konaní.

23. Podľa § 28 ods. 1 Zákonníka práce, ak sa prevádza hospodárska jednotka, ktorou je na účely tohto zákona, zamestnávateľ alebo časť zamestnávateľa alebo ak sa prevádza úloha alebo činnosť zamestnávateľa alebo ich časť k inému zamestnávateľovi, prechádzajú práva a povinnosti z pracovnoprávných vzťahov voči prevedeným zamestnancom na preberajúceho zamestnávateľa.

24. Podľa § 28 ods. 2 Zákonníka práce, prevod podľa odseku 1 je prevod hospodárskej jednotky, ktorá si zachováva svoju totožnosť ako organizované zoskupenie strojov (hmotné zložky, nehmotné zložky a osobné zložky), ktorého cieľom je vykonávanie hospodárskej činnosti bez ohľadu na to, či je táto činnosť hlavná alebo doplnková.

25. Podľa § 28 ods. 3 Zákonníka práce, prevodca je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá prevodom podľa ods. 2 prestáva byť zamestnávateľom.

26. Podľa § 28 ods. 4 Zákonníka práce, preberajúcim zamestnávateľom je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá prevodom podľa ods. 2 pokračuje ako zamestnávateľ voči prevezeným zamestnancom.

27. Podľa § 28 ods. 5 Zákonníka práce, práva a povinnosti doterajšieho zamestnávateľa voči zamestnancom, ktorých pracovnoprávne vzťahy do dňa prevodu zanikli, zostávajú nedotknuté.

28. Podľa § 29 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný najneskôr jeden mesiac predtým, ako dôjde k prechodu práv a povinností z pracovnoprávnych vzťahov, písomne informovať zástupcov zamestnancov, a ak u zamestnávateľa nepôsobia zástupcovia zamestnancov, priamo zamestnancom o:

- a) o dátume alebo navrhovanom dátume prechodu
- b) dôvodoch prechodu
- c) pracovnoprávnych, ekonomických a sociálnych dôsledkoch prechodu na zamestnancov
- d) plánovaných opatreniach prechodu vzťahujúcich sa na zamestnancov.

29. Podľa § 29 ods. 2 a 3 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný s cieľom dosiahnuť dohodu najneskôr mesiac predtým, ako uskutoční opatrenia vzťahujúce sa na zamestnancov, prerokovať tieto opatrenia so zástupcami zamestnancov. Povinnosti ustanovené v ods. 1 a 2 sa vzťahujú aj na preberajúceho zamestnávateľa.

30. Podľa čl. 2 Zákonníka práce, pracovnoprávne vzťahy podľa tohto zákona môžu vzniknúť len so súhlasom fyzickej osoby a zamestnávateľa. Výkon práv a povinností
7Cpr/1/2013
-8-

vyplývajúcich z pracovnoprávnych vzťahov musí byť v súlade s dobrými mravmi; nikto nesmie tieto práva a povinnosti zneužívať na škodu druhého účastníka pracovnoprávneho vzťahu alebo spoluzamestnancov.

31. Podľa § 476 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o predaji podniku sa predávajúci zaväzuje previesť na kupujúceho vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku, a kupujúci sa zaväzuje prevziať záväzky predávajúceho súvisiace s podnikom a zaplatiť kúpnu cenu.

32. Podľa § 476 ods. 2 Obchodného zákonníka, zmluva vyžaduje písomnú formu a osvedčené podpisy predávajúceho a kupujúceho.

33. Podľa § 477 ods. 1 Obchodného zákonníka, na kupujúceho prechádzajú všetky práva a záväzky, na ktoré sa predaj vzťahuje.

34. Podľa § 477 ods. 2 Obchodného zákonníka, prechod pohľadávok sa inak spravuje ustanoveniami o postúpení pohľadávok.

35. Podľa § 477 ods. 3 Obchodného zákonníka, na prechod záväzku sa nevyžaduje súhlas veriteľa, predávajúci však ručí za splnenie prevezených záväzkov kupujúcim.

36. Podľa § 477 ods. 4 Obchodného zákonníka, kupujúci je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť veriteľom prevzatie záväzkov a predávajúci dlžníkom prechod pohľadávok na kupujúceho.

37. Podľa § 480 Obchodného zákonníka, práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávnych vzťahov k zamestnancom podniku prechádzajú z predávajúceho na kupujúceho.

38. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza.

39. Podľa § 60 CSP stranami sú žalobca a žalovaný.

40. Na základe vykonaného dokazovania je súd toho názoru, že Zmluva o predaji podniku, ktorá bola uzatvorená medzi žalovanou 1/ a právnym predchodcom žalovaného 2/, podpísaná rovnakou osobou bola len fiktívna, o čom svedčia aj dôkazy, ktoré si súd zabezpečil. Ide najmä o oznámenia daňového úradu, sociálnej poisťovne, zdravotnej poisťovne a taktiež dôkazy predložené zo strany žalovaného 2/. Z dokladov, ktoré predložil žalovaný 2/, najmä zo zmluvy o predaji podniku vyplýva, že táto zmluva bola uzatvorená bez príloh, tieto prílohy boli dodatočne podpísané a predložené súdu až na jeho výzvu na požiadanie zo strany žalovaného 2/. Ak by boli súčasťou zmluvy o predaji podniku, Obchodný zákonník vyžaduje pri predaji podniku overené podpisy predávajúcich a kupujúcich a doložky o overení týchto podpisov by boli na konci tejto zmluvy vrátane príloh, čo v tomto prípade tak nebolo. Zo strany žalovanej 1/ bola predložená zmluva o predaji podniku s overovacou doložkou hneď za podpismi predávajúcej a kupujúcej. Samotná žalovaná 1/ uviedla, že neoznámila žiadnemu z veriteľov prevzatie záväzkov na 7Cpr/1/2013

-9-

kupujúcu spoločnosť. V zmysle uvedených skutočností tak bol porušený § 477 ods. 4 Obchodného zákonníka. Taktiež v zmysle § 480 Obchodného zákonníka práva a povinnosti vyplývajúce z pracovnoprávných vzťahov prechádzajú na kupujúceho, avšak z vykonaných dôkazov súdom bolo zistené, že žalovaná 1/ nevykonala zmenu evidencie zamestnancov ani na sociálnej poisťovni a ani na zdravotnej poisťovni. Taktiež z oznámenia daňového úradu ako správcu dane vyplýva, že zo strany žalovanej 1/ nedošlo k oznámeniu zmeny registračnej pokladne na žalovaného 2/, čo v prípade, ak by k predaju podniku došlo, malo byť vykonané. Tiež fakturácie žalovanej 1/ po predaji podniku a jej ďalšie podnikanie v rovnakých priestoroch a v rovnakých podmienkach svedčia o skutočnosti, že k predaju podniku v skutočnosti nedošlo. Zo strany žalovanej 1/ išlo len o uzatvorenie fiktívnej zmluvy o predaji podniku za účelom získania nájomných priestorov a výkon nájmu na žalovaného 2/ a tak túto zmluvu je možné považovať za neplatný právny úkon, pretože takto uzatvorená zmluva svojim účelom odporuje ustanoveniam Obchodného zákonníka týkajúceho sa inštitútu predaja podniku a ani zo strany predávajúcej a ani kupujúcej nedošlo k naplneniu tejto zmluvy.

41. Z citovaných ustanovení Zákonníka práce vyplýva, že žalovaná bola povinná najneskôr jeden mesiac predtým, ako došlo k prechodu práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov, písomne informovať zamestnancov o dátume prechodu, dôvodoch prechodu, pracovných, ekonomických a sociálnych dôsledkoch prechodu na nich, ako aj plánovaných opatreniach prechodu vzťahujúcich sa na zamestnancov. Žalovaná 1/ si však túto svoju povinnosť nesplnila a naďalej zamestnávala žalobkyňu ako podnikateľku - fyzickú osobu pod obchodným menom DROGÉRIA - Ing. X. K.. Žalovaná 1/ osobne za mesiac september 2012 vyplatila žalobkyni mzdu a žalobkyňa jej podpísala prevzatie výplaty. Voči žalobkyni ako zamestnávateľ aj naďalej vystupovala žalovaná 1/, ktorá jej pridelovala prácu. V októbri 2012 žalovaná 1/ žalobkyni ako aj ostatným zamestnankyniam nariadila vykonať inventúru. Keď v novembri 2012 žalobkyňa ako aj ostatné jej kolegyne nedostali mzdu za mesiac október a začali sa informovať u žalovanej 1/, prečo nedostali výplatu, žalovaná 1/ im oznámila, že peniaze dostanú, keď predá podnik. Uvedené skutočnosti potvrdzujú aj listinné doklady, ktoré žalovaná 1/ vlastnoručne vyplnila a podpísala a to potvrdenie zamestnávateľa na účely nároku na dávku zamestnanosti zo dňa 7.1.2013, potvrdenie o dobe zamestnania pre účely nemocenského poistenia zo dňa 9.1.2013 a potvrdenie o príjmoch fyzickej osoby zo závislej činnosti o preddavkoch na daň a o daňovom bonuse na vyživované deti za obdobie 2XX2. Všetky tieto potvrdenia žalovaná 1/ podpísala pod hlavičkou DROGÉRIA - Ing. X. K., D. W. XXX/XX, XXX 01 M.. Taktiež žalovaná 1/ osobne prevzala od žalobkyne skončenie pracovného pomeru zo dňa 19.12.2012, čo jej na tejto listine aj potvrdila. Z uvedených dôvodov má súd za to, že nemôže byť na ujmu žalobkyne skutočnosť, že žalovaná 1/ ju neoboznámila s prechodom práv a povinností z pracovnoprávných vzťahov na preberajúceho zamestnávateľa v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Takéto správanie žalovanej 1/ súd posúdil ako správanie sa v rozpore s dobrými mravmi, a preto neakceptoval námietku právneho zástupcu žalovanej 1/, že žalovaná v predmetnom spore nemá pasívnu legitímáciu z dôvodu zlého označenia žalovanej 1/, ktorá zmluvou o predaji podniku zo dňa 19.9.2012 predala podnik kupujúcej spoločnosti TEMPORAL, s.r.o.

a zmluvou o prevode obchodného podielu zo dňa 3.10.2012 novej spoločníčke pani J.. Zo zmluvy o predaji podniku a aj z následných krokov žalovanej 1/ jednoznačne vyplýva, že aj samotná žalovaná považovala túto zmluvu za fiktívnu. Súd poukazuje na to, že aj v odpore proti platobnému rozkazu zo dňa 6.5.2013 žalovaná 1/ uznala pohľadávku žalobkyne čo sa týka nevyplatenej
7Cpr/1/2013

-10-

mzdy za mesiac október, november a december 2012, ktorú bola ochotná zaplatiť, aj keď v nižšej výške. Žalovaná 1/ potvrdila, že ako fyzická osoba má prerušenú živnosť až od apríla 2013. Žalobkyňa sa stala zamestnankyňou spoločnosti TEMPORAL, s.r.o. až 13.2.2013 na základe pracovnej zmluvy zo dňa 12.2.2013, kde konateľom spoločnosti bola už Renáta J.. Na základe uvedeného súd má za to, že žalobkyňa nebola zamestnankyňou žalovaného 2/, resp. jeho právneho predchodcu a že žalovaná 1/ je v tomto spore pasívne vecne legitimovaná.

42. Z uvedených dôvodov súd preto žalobu proti žalovanému 2/ vo výroku II. rozsudku zamietol.

43. Je potrebné poukázať na to, že žalovaná 1/ v dvoch identických súdnych konaniach bola rozsudkami tunajšieho súdu č. k. 2Cpr/1/2013-71 zo dňa 4.12.2013 a č. k. 7Cpr/2/2013-161 zo dňa 30.5.2018 zaviazaná na zaplatenie mzdy a odstupného u dvoch zo štyroch zamestnankýň. Tieto rozsudky boli potvrdené rozsudkami Krajského súdu v Prešove č. k. 20CoPr/2/2014-96 zo dňa 25.9.2014 a č. k. 20CoPr/4/2018-216 zo dňa 30.5.2019.

44. Podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce, má zamestnanec, ktorý okamžite skončil pracovný pomer, nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov.

45. Podľa § 118 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ je povinný poskytovať zamestnancovi za vykonanú prácu mzdu.

46. Podľa § 119 ods. 1 Zákonníka práce, mzda nesmie byť nižšia ako minimálna mzda ustanovená osobitým predpisom.

47. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Do zúčtovanej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

48. Podľa § 134 ods. 2 Zákonníka práce, rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

49. Podľa § 134 ods. 4 prvá veta Zákonníka práce, priemerný zárobok sa zisťuje ako priemerný hodinový zárobok.

50. Podľa § 135 ods. 5 Zákonníka práce, ak je priemerný zárobok zamestnanca nižší ako minimálna mzda, na ktorú by zamestnancovi vznikol nárok v kalendárnom mesiaci, v ktorom vznikla potreba priemerný zárobok použiť, zvýši sa priemerný zárobok na sumu zodpovedajúcu tejto minimálnej mzde.
7Cpr/1/2013

-11-

51. Podľa § 120 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ, u ktorého nie je odmeňovanie zamestnancov dohodnuté v kolektívnej zmluve, je povinný zamestnancovi poskytnúť mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti (ďalej „stupeň“) príslušného pracovného miesta. Ak mzda zamestnanca v kalendárnom mesiaci nedosiahne sumu minimálneho mzdového nároku, zamestnávateľ poskytne zamestnancovi doplatok v sume rozdielu medzi

dosiahnutou mzdou a sumou minimálneho mzdového nároku ustanoveného pre stupeň patriaci príslušnému pracovnému miestu.

52. Podľa § 120 ods. 4 Zákonníka práce, sadzba minimálneho mzdového nároku pre príslušný stupeň je násobkom hodinovej minimálnej mzdy pri ustanovenom týždennom pracovnom čase 40 hodín alebo minimálnej mzdy v eurách za mesiac, ak ide o zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou, ustanovenej osobitným predpisom, a koeficientmi minimálnej mzdy. Stupeň 1 koeficient minimálnej mzdy je 1,0, stupeň 2 koeficient minimálnej mzdy 1,2, stupeň 3 koeficient minimálnej mzdy 1,4, stupeň 4 koeficient minimálnej mzdy 1,6, stupeň 5 koeficient minimálnej mzdy 1,8 a stupeň 6 koeficient minimálnej mzdy 2,0.

53. Podľa charakteristiky stupňov náročnosti pracovných miest, ktorý tvorí prílohu č. 1 Zákonníka práce, pracovné miesto zodpovedajúce druhému stupňu náročnosti práce charakterizuje výkon ucelených obslužných rutinných prác alebo odborných rutinných kontrolovateľných prác podľa daných postupov alebo prevádzkových režimov, alebo prác spojených s hmotnou zodpovednosťou; výkon jednoduchých remeselných prác; výkon sanitárnych pracovných činností v zdravotníctve; výkon opakovaných kontrolovateľných prác administratívnych, hospodárskosprávnych, prevádzkovo-technických alebo ekonomických podľa pokynov alebo ustanovených postupov.

54. Podľa § 1 písm. a/ Nariadenia vlády SR č. 343/2001 Z. z., suma minimálnej mzdy na rok 2012 sa ustanovuje na 327,20 eura za mesiac pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou.

55. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobkyňa bola na základe pracovnej zmluvy zaradená ako predavačka. Jedná sa o výkon práce spojený s hmotnou zodpovednosťou, na ktorú je potrebné odborné vzdelanie. Z uvedeného dôvodu žalobkyňa mala byť zaradená najmenej do druhého stupňa náročnosti práce s koeficientom 1,2 minimálnej mzdy, čo predstavuje sumu 392,64 eura. Z vymeriavacích základov na platenie poistného v nezamestnanosti za rok 2012 však vyplýva, že priemerná mesačná mzda žalobkyne v 3. štvrtroku 2012 dosiahla sumu 343,31 eura, a teda nezodpovedá hodnote minimálnej mzdy. Z uvedených dôvodov preto v zmysle citovaných ustanovení Zákonníka práce súd priznal žalobkyni minimálnu mesačnú mzdu za mesiace október, november a december od 1.12.2012 do 20.12.2012 v celkovej výške 1 028,34 eura a zároveň aj nárok na náhradu mzdy v sume svojho priemerného mesačného zárobku za výpovednú dobu dvoch mesiacov podľa § 69 ods. 4 Zákonníka práce vo výške 785,28 eura, čo spolu predstavuje sumu 1 813,62 eura a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku I. rozsudku.

56. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak

7Cpr/1/2013

-12-

nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

57. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

58. Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodli inak.

59. Podľa § 129 ods. 1 Zákonníka práce, mzda je splatná pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodli inak.

60. Podľa § 76 ods. 6 Zákonníka práce, odstupné vypláca zamestnávateľ po skončení pracovného pomeru v najbližšom výplatnom termíne určenom zamestnávateľom na výplatu mzdy, ak sa zamestnávateľ nedohodne so zamestnancom inak.

61. Žalovaná 1/ sa dostala do omeškania s vyplatením mzdy pre žalobkyňu ako aj odstupného, pretože po skončení pracovného pomeru ich nevyplatila v najbližšom výplatnom termíne. Z uvedených dôvodov súd čo sa týka príslušenstva pohľadávky žalobe vyhovel.

62. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

63. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

64. Súd priznal žalobkyni vo výroku III. rozsudku náhradu trov konania proti žalovanej 1/ v plnom rozsahu, pretože žalobkyňa mala plný úspech vo veci a uplatnila si ich náhradu. O výške súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

65. V konaní mal plný úspech žalovaný 2/, pretože proti nemu súd žalobu zamietol. Žalovaný 2/ si trovy konania neuplatnil a preto súd vo výroku IV. rozsudku rozhodol, že žalovanému 2/ nepriznáva náhradu trov konania proti žalobkyni.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti 7Cpr/1/2013

-13-

ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.